

ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก

ว่าด้วยการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่สมควรปรับปรุงระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัด พ.ศ.๒๕๕๒ (ฉบับปรับปรุง) ให้การจัดการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนกมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบันของการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นยกระดับการศึกษาของสถาบันพระบรมราชชนกให้เป็นที่ยอมรับมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ของระเบียบสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก พ.ศ.๒๕๕๙ ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนกจึงออกระเบียบไว้ดังนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสถาบันพระบรมราชชนกว่าด้วยการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาในสังกัด พ.ศ.๒๕๕๒ (ฉบับปรับปรุง)

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สถานศึกษา” หมายความว่า วิทยาลัยพยาบาล วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก วิทยาลัยการแพทย์แผนไทยอภัยภูเบศร จังหวัดปราจีนบุรี หรือที่เรียกชื่ออย่างอื่นในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข ที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา และระดับอื่นๆ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนกกระทรวงสาธารณสุข

“อาจารย์ประจำ” หมายความว่า อาจารย์ผู้สอนที่เป็นข้าราชการ หรือพนักงานราชการ หรือพนักงานกระทรวงสาธารณสุข หรือบุคลากรที่มีสัญญาจ้างกับสถานศึกษาให้ทำหน้าที่ตามพันธกิจหลักของสถาบันอุดมศึกษา และอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

“อาจารย์พิเศษ” หมายความว่า บุคคลภายนอกหรือบุคคลภายในสถานศึกษาที่ไม่มีภาระหน้าที่หลักเป็นอาจารย์ประจำ แต่มีประสบการณ์ในวิชาชีพหรือมีความรู้ความชำนาญในวิชาการที่ได้รับเชิญทำหน้าที่สอนนักศึกษาภาคทฤษฎีหรือภาคทดลองหรือภาคปฏิบัติ

“อาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ” หมายความว่า อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนภาคปฏิบัติ ในหน่วยงานบริการสุขภาพ หรือสถานประกอบการ หรือชุมชน โดยมีคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนด

“นักศึกษา” หมายความว่า นิสิตหรือนักศึกษา ที่ศึกษาในหลักสูตรต่างๆ ของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข

“ผู้ดูแลนักศึกษา” หมายความว่า อาจารย์ประจำหรือผู้รับผิดชอบในการดูแลความประพฤติและความเป็นอยู่ทั่วไปของนักศึกษา โดยได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เป็นแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า อาจารย์ที่สถานศึกษาแต่งตั้งหรือมอบหมายให้เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการและแนะแนวเกี่ยวกับการใช้ชีวิตของนักศึกษา

“แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ” หมายความว่า สถานที่ศึกษาภาคปฏิบัติทั้งในหน่วยงานบริการสุขภาพ สถานประกอบการ และชุมชนตามที่หลักสูตรกำหนด

“หอพัก” หมายความว่า สถานที่พักที่สถานศึกษาหรือแหล่งฝึกภาคปฏิบัติจัดให้เป็นที่พักนักศึกษาในระหว่างการศึกษา

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด ๒

คณะกรรมการ

ข้อ ๖ คณะกรรมการที่มีหน้าที่ในการบริหารการจัดการศึกษาของสถานศึกษาในสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก ประกอบด้วยสองคณะ ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสถานศึกษาซึ่งมีองค์ประกอบที่สถานศึกษาเสนอต่อสถาบันพระบรมราชชนกเพื่อแต่งตั้ง ประกอบด้วย

(ก) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกสถานศึกษาอย่างน้อย ๒ คน

(ข) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัด หรือผู้อำนวยการโรงพยาบาลหรือบุคคลอื่นที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ๓ คน

(ค) ผู้อำนวยการสถานศึกษา

โดยกำหนดให้บุคคลนอกสถานศึกษาเป็นประธานคณะกรรมการ ผู้อำนวยการเป็นเลขานุการ โดยมีรองผู้อำนวยการสถานศึกษาที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

(๒) คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาซึ่งแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการสถานศึกษา ประกอบด้วย

(ก) ผู้อำนวยการสถานศึกษา เป็นประธานคณะกรรมการ

(ข) กรรมการโดยคัดเลือกจากผู้มีตำแหน่งทางการบริหารในสถานศึกษา ได้แก่ รองผู้อำนวยการสถานศึกษา ประธานหลักสูตรหรือตำแหน่งเทียบเท่า หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งเทียบเท่า และหัวหน้าฝ่ายหรือหัวหน้างานตามหลักเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด ไม่เกิน ๑๕ คน

(ค) กรรมการที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างของสถานศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ประจำ ตามหลักเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดไม่เกิน ๓ คน

(ง) กรรมการที่เป็นข้าราชการ พนักงานราชการ พนักงานกระทรวงสาธารณสุข และลูกจ้างของสถานศึกษา ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นบุคลากรสายสนับสนุน โดยการเลือกตั้งกันเองตามจำนวนที่สถานศึกษากำหนด โดยให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการเป็นเลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการตำแหน่งละหนึ่งคน

ข้อ ๗ กรรมการตามข้อ ๖ มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการสถานศึกษามีหน้าที่

(ก) ให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการดำเนินงานตามพันธกิจของสถานศึกษา และนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ข) ให้การสนับสนุนและจัดหาแหล่งทรัพยากรเพื่อการพัฒนาตามกิจการของสถานศึกษา

(ค) ให้ข้อเสนอแนะด้านการพัฒนาวิชาการ และมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา

(ง) ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตและพัฒนาบุคลากรด้านสุขภาพของกระทรวงสาธารณสุข

(จ) ให้ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการดำเนินงานของสถานศึกษา

(ฉ) เรื่องอื่น ๆ ตามที่สถานศึกษาขอคำแนะนำ หรือขอความคิดเห็น

(๒) คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา มีหน้าที่

(ก) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อผู้อำนวยการเกี่ยวกับนโยบายในการดำเนินงานตามพันธกิจของสถานศึกษา และนโยบายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(ข) ให้คำแนะนำหรือความเห็นต่อผู้อำนวยการในการออกระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์ หรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบแบบแผนของทางราชการ

(ค) ให้ความเห็นชอบแผนกลยุทธ์ และแผนการดำเนินงาน แผนปฏิบัติงานประจำปีการ จัดทำคำขอ และจัดสรรงบประมาณของสถานศึกษาและกำกับติดตามการดำเนินงานตามที่กำหนด

(ง) ให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติในการบริหารงาน บุคคลและส่งเสริมสนับสนุนการบริหารงานบุคคลอย่างมีธรรมาภิบาล

(จ) สนับสนุน และกำกับติดตามการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา

(ฉ) ให้ความเห็นชอบในการตัดสินใจประเมินผลการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(ช) พิจารณานุมัติการสำเร็จการศึกษา

(ซ) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ หรือตามที่สถานศึกษา ขอคำแนะนำ หรือความคิดเห็น

ข้อ ๘ กรรมการมีวาระ ดังนี้

(๑) กรรมการสถานศึกษามีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี, ๓ ปี, ๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก

(๒) กรรมการบริหารสถานศึกษามีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี, ๓ ปี, ๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก

ข้อ ๙ นอกจากพ้นตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากตำแหน่งในหน้าที่ที่ตนดำรงตำแหน่งตามข้อ ๖

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกเว้นแต่เป็นโทษที่เป็นความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

ข้อ ๑๐ ในกรณีที่กรรมการพ้นตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่าง ที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อมให้ผู้ที่ ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ข้อ ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวน กรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ กรรมการในที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งเสียง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด ๓

ระบบการศึกษา

ข้อ ๑๒ ให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ซึ่งแต่งตั้งโดยผู้อำนวยการสถานศึกษา ประกอบด้วย

- (๑) รองผู้อำนวยการที่รับผิดชอบการจัดการศึกษา
- (๒) หัวหน้าภาควิชาหรือตำแหน่งเทียบเท่า ประธานหลักสูตรหรือตำแหน่งเทียบเท่า
- (๓) หัวหน้างานที่รับผิดชอบการวัดและประเมินผล
- (๔) อาจารย์ประจำหลักสูตร
- (๕) อื่นๆ ตามที่สถานศึกษากำหนด

ข้อ ๑๓ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีอำนาจหน้าที่

- (๑) วางแผนการบริหารหลักสูตร
- (๒) ควบคุมกำกับ การดำเนินงานตามแผนของหลักสูตร
- (๓) ติดตามผลการใช้หลักสูตร
- (๔) ประเมินผลและพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการศึกษา
- (๕) อื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ข้อ ๑๔ ให้คณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีวาระอยู่ในตำแหน่งตามวงรอบของการปรับปรุงหลักสูตร และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ได้อีก

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่กรรมการบริหารหลักสูตรพ้นตำแหน่งก่อนวาระหรือในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ข้อ ๑๖ การประชุมของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ อาจารย์ประจำหลักสูตรต้องเข้าร่วมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จึงเป็นองค์ประชุม

ข้อ ๑๗ ระบบการจัดการศึกษา

(๑) ระบบการจัดการศึกษา ใช้ระบบทวิภาค โดย ๑ ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น ๒ ภาค การศึกษาปกติ หรืออาจมีการศึกษาภาคฤดูร้อน ตามที่สถานศึกษาเห็นชอบ

(๒) การจัดการเรียนสอน ใช้ระบบหน่วยกิต

ข้อ ๑๘ การวัดและประเมินผลการศึกษา

(๑) นักศึกษาต้องมีเวลาเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาเรียนในแต่ละวิชาและมีคะแนนความประพฤติไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ ในแต่ละปีการศึกษา จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบ

(๒) นักศึกษาที่มีสิทธิ์เข้าสอบจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(ก) นักศึกษาต้องแต่งกายถูกระเบียบ

(ข) นักศึกษาต้องเข้าสอบตามวัน เวลา และสถานที่ ที่สถานศึกษากำหนดให้

หากขาดสอบโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรให้ถือว่าไม่มีค่าคะแนนในการสอบครั้งนั้น

(ค) นักศึกษาที่เข้าห้องสอบสายเกินกว่า ๑๕ นาที จะไม่มีสิทธิ์เข้าสอบครั้งนั้น

(ง) ข้อปฏิบัติอื่นเกี่ยวกับการสอบให้เป็นไป ตามที่สถานศึกษากำหนด

(จ) หากผู้ใดทุจริตหรือส่อเจตนาทุจริตในการสอบด้วยวิธีการใดๆ ก็ตาม อาจารย์ผู้ควบคุมการสอบมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นยุติการสอบและให้ถือว่าไม่มีค่าคะแนนในการสอบครั้งนั้น โดยให้อาจารย์ผู้ควบคุมการสอบรายงานการทุจริตให้ผู้อำนวยความสะดวกทราบทุกกรณี เพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัยร่วมกับคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาต่อไป

ข้อ ๑๙ นักศึกษาที่จะได้รับรางวัลเหรียญทอง เหรียญเงิน หลักสูตรละ ๒ รางวัล คือ เหรียญทอง ๑ รางวัล เหรียญเงิน ๑ รางวัล และต้องอยู่ในเกณฑ์ ต่อไปนี้

(๑) มีระยะเวลาการศึกษาไม่เกินกว่าระยะเวลาปกติที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ยกเว้นกรณีที่พักการศึกษาเนื่องจากเหตุจำเป็นทางสุขภาพหรือความจำเป็นอื่นๆ ที่คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาเห็นชอบ

(๒) เป็นผู้ที่ไม่เคยได้ระดับคะแนน E, F, U หรือลงทะเบียนเรียนใหม่ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งตลอดหลักสูตร

(๓) มีความประพฤติดีและไม่เคยถูกลงโทษทางวินัย ตั้งแต่ความผิดระดับ ๒ ขึ้นไป

(๔) เป็นผู้ที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรสูงสุดตามลำดับ ในกรณีที่ได้คะแนนเท่ากันให้เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

(๕) นักศึกษารับโอนหรือที่ได้เทียบโอนผลการเรียนไม่มีสิทธิ์ได้รับรางวัลเหรียญทอง และเหรียญเงิน

หมวด ๔

วินัยและโทษทางวินัย

ข้อ ๒๐ นักศึกษาต้องถือปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่งหรือข้อกำหนดตามระเบียบนี้และตามระเบียบอื่นที่สถานศึกษากำหนดโดยเคร่งครัด

ข้อ ๒๑ วินัย และการรักษาวินัย นักศึกษาต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ปฏิบัติตามหลักศีลธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมอันดีของสังคมไทย
 (๒) ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของสถานศึกษาโดยเคร่งครัด
 (๓) รักษาไว้ซึ่งความสามัคคี ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่ปลุกปั่น ยั่วยุ อันก่อให้เกิดความขัดแย้งในสถานศึกษาหรือสังคม และชื่อเสียงเกียรติคุณของสถานศึกษาหรือวิชาชีพ

(๔) ประพฤติตนเป็นสุภาพชน ไม่ประพฤติในสิ่งนี้อาจนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ตนเอง บิดา มารดา ผู้ปกครอง สถานศึกษา หรือวิชาชีพ

(๕) ไม่ดื่ม หรือมี สุราหรือเครื่องดื่มที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์

(๖) ไม่เสพสารเสพติด หรือมีสารเสพติดไว้ในครอบครองหรือมีไว้จำหน่าย

(๗) ไม่เล่นพนันหรือมีส่วนเกี่ยวข้องหรือสนับสนุนการเล่นพนันใด ๆ

(๘) ไม่กระทำให้ตนเป็นผู้มีหนี้สินล้นพ้นตัวจนมีเรื่องเสียหายถึงผู้อื่นหรือสถานศึกษา

(๙) ไม่นำสิ่งผิดกฎหมายใดๆ เข้ามาในบริเวณสถานศึกษา หรือมีสิ่งผิดกฎหมายใดๆ ไว้ใน

ครอบครอง

(๑๐) ไม่มีหรือพกพาอาวุธ วัตถุระเบิดหรือวัตถุอื่นใดที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตและ

ทรัพย์สิน

(๑๑) ไม่ก่อหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการทะเลาะวิวาทกับนักศึกษาด้วยกันเองหรือกับผู้อื่น

(๑๒) ไม่ลักขโมย ยักยอก ฉ้อโกงหรือทำลายทรัพย์สินของผู้อื่น หรือของสถานศึกษาหรือ

แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

(๑๓) ไม่กระทำการอันใด ซึ่งเชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว เช่น กระทำผิดศีลธรรมทางด้าน

ชู้สาว กระทำการใดหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการใดซึ่งอาจทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเอง สถานศึกษาหรือวิชาชีพ

(๑๔) ไม่ทุจริต รายงานเท็จ ปลอมแปลงลายมือชื่อ ปลอมแปลงเอกสารหรือละเมิดสิทธิ

ส่วนบุคคลหรือทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

(๑๕) ในการศึกษาภาคปฏิบัตินักศึกษาจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(ก) ปฏิบัติงานด้วยความรู้ มีวิจารณ์ญาณและความรอบคอบ มิให้เกิดความ

เสียหายแก่ผู้ใช้บริการ

(ข) ปฏิบัติงานตรงตามเวลาที่กำหนด

(ค) ปฏิบัติงานตามขอบเขตหน้าที่รับผิดชอบภายใต้กฎ ระเบียบของสถานศึกษา และแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

(ง) เคารพในสิทธิของผู้รับบริการและปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพโดยเคร่งครัด

(จ) รายงานอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติโดยทันทีที่ปฏิบัติงานผิดพลาด หรือมี เหตุการณ์ไม่ปกติเกิดขึ้น

(ฉ) มีมนุษยสัมพันธ์เชิงวิชาชีพต่อผู้รับบริการ ผู้ร่วมงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(ช) มีความซื่อสัตย์ต่อผู้รับบริการ ผู้ร่วมงานและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(ซ) ต้องได้รับอนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ หรืออาจารย์นิเทศ หรือผู้ดูแล นักศึกษาก่อนออกนอกแหล่งฝึกปฏิบัติ

(ณ) ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ หรืออาจารย์นิเทศ หรือ ผู้ดูแลนักศึกษาก่อนฝึกปฏิบัติงานนอกเหนือจากวัน เวลาที่กำหนด

ข้อ ๒๒ โทษทางวินัยมี ๗ สถาน

(๑) ว่ากล่าวตักเตือน

(๒) ภาคทัณฑ์

(๓) ควบคุมความประพฤติและหรือบำเพ็ญประโยชน์และหรือปฏิบัติงานเพิ่มเติม

(๔) ตัดคะแนนความประพฤติหรือตัดคะแนนการปฏิบัติงาน

(๕) ยึดเวลาสำเร็จการศึกษา

(๖) พักการศึกษา

(๗) ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๓ ความผิดทางวินัยแบ่งเป็น ๓ ระดับ ดังนี้

(๑) ระดับ ๑ เป็นการประพฤติผิดระเบียบวินัยที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อตนเองและ ผู้อื่นเล็กน้อย ดังนี้

(ก) แต่งกายไม่สุภาพ ไม่ถูกต้องตามระเบียบของสถานศึกษา

(ข) กล่าววาจาไม่สุภาพ แสดงกิริยาวาจาไม่มีสัมมาคารวะต่ออาจารย์ ผู้ดูแลนักศึกษา หรือบุคคลอื่น

(ค) รบกวนความสงบเรียบร้อย ก่อเหตุรำคาญ

(ง) ไม่รักษาระเบียบของสถานศึกษาและแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

(จ) สูบบุหรี่ในสถานศึกษาและแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

(ฉ) ไม่ตั้งใจเล่าเรียนและไม่กระทำการใด ๆ ตามเวลาที่สถานศึกษากำหนด

(ช) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ประพฤติตามคำสั่งของอาจารย์ หรือผู้ดูแลนักศึกษา ซึ่งสั่งโดยหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของสถานศึกษา ทำให้เกิดผลเสียหายต่อตนเองและผู้อื่นเล็กน้อย

(ซ) ความผิดอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน

(๒) ระดับ ๒ เป็นการประพฤติผิดระเบียบวินัยที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อตนเอง ผู้อื่น สถานศึกษา แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ และวิชาชีพ ไม่ร้ายแรง ดังนี้

(ก) กระทำความผิดเคยถูกลงโทษภาคทัณฑ์มาแล้ว ๑ ครั้ง

(ข) ก่อการวิวาท ก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือปลุกปั่น ยั่วยุ อันก่อให้เกิดความขัดแย้ง

(ค) นำบุคคลอื่นเข้ามาอยู่ในหอพัก

(ง) มีหนี้สินส่วนตัว

(จ) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรืออาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ ซึ่งสั่งโดยหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของสถานศึกษา

(ฉ) การปฏิบัติงานผิดพลาดที่เป็นอันตรายแก่ผู้รับบริการและหรือเสียหายต่อทรัพย์สิน

(ช) ความผิดอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน

(๓) ระดับ ๓ เป็นการประพฤติผิดระเบียบวินัยที่ทำให้เกิดความเสื่อมเสียต่อตนเอง ผู้อื่น สถานศึกษา แหล่งฝึกภาคปฏิบัติ และวิชาชีพอย่างร้ายแรง ดังนี้

(ก) รายงานเท็จด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร

(ข) ก่อการวิวาท ทำร้ายร่างกาย ก่อความไม่สงบเรียบร้อย หรือปลุกปั่น ยั่วยุ อันก่อให้เกิดความขัดแย้ง และทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

(ค) มีอาวุธไว้ในครอบครอง

(ง) เล่นการพนัน

(จ) ดื่ม เสพ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสุรา สารเสพติด หรือของมีเมาทุกชนิด

(ฉ) ลักทรัพย์และหรือฉ้อโกง

(ช) ประพฤติผิดในทางชู้สาว

(ซ) ทำลายทรัพย์สินของทางราชการ สถานศึกษาหรือบุคคลอื่น

(ฅ) ปลอมแปลงเอกสาร ปลอมแปลงลายมือชื่อผู้อื่น หรือแก้ไขเอกสารหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลหรือทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น

(ณ) หลีกเลี่ยงการปฏิบัติงาน หรือขาดความรับผิดชอบในหน้าที่

(ฎ) ทำความผิดทางอาญา หรือต้องโทษทางคดีอาญา

(ฏ) ขัดคำสั่งหรือหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอาจารย์หรือผู้ดูแลนักศึกษา ซึ่งสั่งโดยชอบด้วยกฎหมาย และระเบียบของสถานศึกษา

(ฐ) การปฏิบัติงานผิดพลาดที่เป็นอันตรายร้ายแรงแก่ผู้รับบริการ

(ฑ) ทุจริต เช่น การสอบ การเงิน เป็นต้น

(ฒ) ความผิดอื่นที่เทียบได้ในระดับเดียวกัน

ข้อ ๒๔ การพิจารณาโทษทางความผิดมี ๓ ระดับ ดังนี้

(๑) ระดับ ๑ มี ๔ สถาน คือ

(ก) ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร

(ข) ภาคทัณฑ์

(ค) ควบคุมความประพฤติและหรือบำเพ็ญประโยชน์และหรือปฏิบัติงานเพิ่มเติม

ไม่เกิน ๒ สัปดาห์

(ง) ตัดคะแนนความประพฤติไม่เกิน ๕ คะแนน หรือตัดคะแนนการปฏิบัติงาน ไม่เกินร้อยละ ๕ ของคะแนนที่ได้รับในหน่วยนั้น

(๒) ระดับ ๒ มี ๒ สถาน คือ

(ก) ควบคุมความประพฤติและหรือบำเพ็ญประโยชน์และหรือปฏิบัติงานเพิ่มเติมเกินกว่า ๒ สัปดาห์ แต่ไม่เกิน ๑ เดือน

(ข) ตัดคะแนนความประพฤติตั้งแต่ ๖-๑๕ คะแนน และหรือตัดคะแนนการปฏิบัติงานร้อยละ ๖ ถึง ๑๕ ของคะแนนที่ได้รับในหน่วยนั้น

(๓) ระดับ ๓ มี ๔ สถาน คือ

(ก) ตัดคะแนนความประพฤติตั้งแต่ ๑๖ ถึง ๒๐ คะแนน และหรือตัดคะแนนการปฏิบัติงานร้อยละ ๑๖ ถึง ๒๐ ของคะแนนที่ได้รับในหน่วยนั้น

(ข) ยึดเวลาสำเร็จการศึกษาไม่เกิน ๓ เดือน

(ค) พักการศึกษา

(ง) ให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๒๕ การสอบสวนและการลงโทษ

(๑) กรณีความผิดระดับ ๑ ผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือผู้ดูแลนักศึกษา หรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการสถานศึกษา อาจสั่งลงโทษโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้

(๒) กรณีความผิดระดับ ๒ และ ๓ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษามีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามขั้นตอนต่อไปนี้

(ก) ดำเนินการสอบสวน บันทึกคำให้การผู้ถูกกล่าวหา และพยานหลักฐานอื่น ๆ

(ข) รวบรวมหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

(ค) เสนอผลการสอบสวน และสรุปความเห็นเสนอต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาเพื่อดำเนินการตามกระบวนการพิจารณาโทษต่อไป

(๓) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่านักศึกษากระทำความผิดสมควรลงโทษตามความผิดระดับ ๒ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาพิจารณาสั่งลงโทษได้ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุผลอันควรลดหย่อนผ่อนโทษจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้

(๔) ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่านักศึกษากระทำความผิดสมควรลงโทษตามความผิดระดับ ๓ ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาเสนอผลการสอบสวนให้คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาพิจารณา

(ก) ถ้าคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีมติให้ตัดคะแนนความประพฤติ หรือให้ยึดเวลาสำเร็จการศึกษา หรือให้พักการศึกษาให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาสั่งลงโทษตามมติคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

(ข) ถ้าคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีมติให้พ้นสภาพจากการเป็นนักศึกษาให้ส่งเรื่องให้สถาบันพระบรมราชชนก เพื่อเสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขขออนุมัติให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๕) ในแต่ละปีการศึกษาให้มีคะแนนความประพฤติ ๑๐๐ คะแนน ในกรณีที่นักศึกษาคนใดมีคะแนนความประพฤติต่ำกว่า ๘๐ คะแนน จะถูกพิจารณาให้พักการศึกษา

(๖) ในกรณีลงโทษพักการศึกษาหรือยึดเวลาสำเร็จการศึกษาให้ตัดเงินอุดหนุนการศึกษา (ถ้ามี) และนักศึกษาจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามระเบียบของสถานศึกษา เพื่อรักษาสถานภาพของนักศึกษา มิฉะนั้นจะถูกจำหน่ายชื่อออกจากสถานศึกษา ทั้งนี้สถานศึกษาต้องรายงานให้เจ้าของทุน (ถ้ามี) และสถาบันพระบรมราชชนกเพื่อทราบ

ข้อ ๒๖ ในการสอบสวนให้ดำเนินการโดยตั้งอยู่บนความอิสระปราศจากอคติ และดำเนินการสอบสวนตามมาตรฐานที่เป็นธรรม ดังนี้

(๑) แจ้งรายชื่อคณะกรรมการสอบสวน พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนต่างๆ ของการดำเนินการทางวินัยด้วย

(๒) แจ้งสิทธิและหน้าที่ของนักศึกษาที่เกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาโทษทางวินัยนักศึกษา

(๓) แจ้งกำหนดวันเวลา สถานที่ และประเด็นซึ่งคณะกรรมการสอบสวนจะดำเนินการสอบสวน

(๔) เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาให้ถ้อยคำ หรือโต้แย้งข้อกล่าวหา นำพยานหลักฐาน

ต่างๆ ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานวัตถุที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาหรือการกระทำมา ประกอบการพิจารณาสอบสวน

(๕) เปิดโอกาสให้นักศึกษาที่ถูกกล่าวหา สามารถที่จะตรวจสอบเอกสารเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาความผิดวินัยซึ่งนักศึกษาถูกกล่าวหา ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อความปลอดภัยของพยาน หรือสิทธิของบุคคลภายนอกด้วย

(๖) การสอบปากคำนักศึกษา หรือพยาน ต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐานและให้ผู้ให้ถ้อยคำรวมทั้งผู้สอบสวนลงชื่อไว้ด้วย

ข้อ ๒๗ ผู้สอบสวนมีอำนาจที่จะเรียกพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือออกไปตรวจสอบสถานที่ เพื่อประกอบการพิจารณาสอบสวนได้

ข้อ ๒๘ นักศึกษาที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย มีสิทธินำพยานหลักฐานทั้งหมดมาเสนอต่อผู้สอบสวน ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาสอบสวน

ข้อ ๒๙ เมื่อผู้สอบสวนดำเนินการรวบรวมพยานหลักฐานต่างๆ เสร็จสิ้นแล้ว ให้ทำความเข้าใจแล้ว รายงานผลและสำนวนการสอบสวนต่อผู้มีอำนาจลงโทษ เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ข้อ ๓๐ คำสั่งลงโทษ จะต้องประกอบด้วยข้อเท็จจริง ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เหตุผลในการออกคำสั่ง และกำหนดระยะเวลาในการอุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๑ เมื่อได้ดำเนินการทางวินัยแล้ว ให้แจ้งผลการดำเนินการพร้อมทั้งกำหนดเวลาและวิธีการในการใช้สิทธิในการโต้แย้งคำสั่งหรือการใช้สิทธิในการอุทธรณ์ให้นักศึกษาทราบด้วย

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๒ ให้คณะกรรมการสถานศึกษา ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์

ข้อ ๓๓ คณะกรรมการอุทธรณ์ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ข้อเท็จจริง ระเบียบและความเหมาะสมของการกำหนดโทษ และมีมติ ดังนี้

(ก) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ฟังขึ้น ให้มีมติเพิกถอนคำสั่งหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง

(ข) ถ้าเห็นว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ให้มีมติยกคำอุทธรณ์

(ค) ถ้าเห็นว่าการสอบสวนไม่ชอบ หรือ ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งไม่ชอบ ให้มีมติให้

ดำเนินการใหม่ให้ถูกต้อง

(๒) ดำเนินการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือตามที่สถานศึกษาหรือวิทยาลัยมอบหมาย การมีมติ

ของคณะกรรมการดังกล่าวให้ใช้เสียงข้างมาก เมื่อดำเนินการแล้วให้แจ้งสถานศึกษาหรือวิทยาลัยเพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ

ข้อ ๓๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการด้วยตนเองเท่านั้น

ข้อ ๓๕ ให้นักศึกษาที่ถูกลงโทษ มีสิทธิยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่งลงโทษ โดยคำร้องต้องทำเป็นหนังสือพร้อมเหตุผลประกอบ และยื่นเรื่องผ่านผู้อำนวยการสถานศึกษา และให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ ทั้งนี้ อาจขยายเวลาได้ไม่เกิน ๓๐ วัน

ข้อ ๓๖ เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์ มีมติเป็นประการใดแล้ว ให้แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ และให้ดำเนินการตามมติต่อไป

หมวด ๖

การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๗ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษากระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

(๒) ได้รับอนุมัติให้ลาออก

(๓) ไม่ผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล ในกรณีต่อไปนี้

(ก) คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่ ๒ ของชั้นปีที่ ๑ ต่ำกว่า ๑.๗๕

(ข) จำนวนปีที่เรียนเกินกว่า ๒ เท่าของเวลาที่หลักสูตรกำหนดและแต่ละชั้นปีซ้ำชั้นได้ไม่เกิน

๑ ครั้ง

(ค) ไม่สามารถแก้ระดับคะแนน D ในหมวดวิชาซีพ และ F ในหมวดวิชาอื่นๆ ได้ไม่เกิน ๑ ครั้ง

ทั้งนี้ สถานศึกษาที่เป็นสถาบันสมทบของมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยว่าด้วยการจัดการศึกษา หรือตามที่ได้ตกลงร่วมกัน

(๔) ไม่ชำระค่ารักษาสถานภาพการเป็นนักศึกษา ตามระเบียบของสถานศึกษาในระหว่างที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา

(๕) ไม่ชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาตามระเบียบของสถานศึกษา

(๖) ถูกพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในคดีอาญา เว้นแต่ความผิดโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) เหตุสุติวิสัยหรือป่วยเรื้อรัง และแพทย์ที่คณะกรรมการบริหารสถานศึกษากำหนดได้ลงความเห็นว่าจะไม่สามารถศึกษาต่อได้

(๘) กระทบความผิดทางวินัย และได้รับการพิจารณาโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

(๙) ถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๘ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๓๗ (๒) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้อำนวยการสถานศึกษามีคำสั่งให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๙ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๓๗ (๓) (๔) (๕) (๗) และ(๘) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบอำนาจอนุมัติให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๔๐ การพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ ๓๗ (๖) ให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

หมวด ๗

การแต่งกายของนักศึกษา

ข้อ ๔๑ เครื่องแบบปกติสำหรับนักศึกษา

(๑) การแต่งกายนักศึกษาชาย

(ก) เสื้อเชิ้ตแขนสั้นหรือแขนยาว สีขาว ผ้าไม่มีลวดลาย ให้ใส่ชายเสื้อไว้ในกางเกง

(ข) กางเกงขายาวแบบสุภาพ เช่น ทรงสแลค สีดำ หรือสีกรมท่า (ห้ามสวมกางเกงยีนส์)

(ค) เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดตราสัญลักษณ์ของ

สถานศึกษา

(ง) เนคไทสีดำ หรือสีกรมท่า ติดตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษา

(จ) ป้ายชื่อ นามสกุล ประดับที่อกเสื้อด้านซ้ายหรือตามที่สถานศึกษากำหนด

(ฉ) รองเท้าหนังสีดำหุ้มส้น ถุงเท้าสีดำ

(๒) การแต่งกายนักศึกษาหญิง

(ก) เสื้อเชิ้ตแขนสั้นสีขาว ผ้าไม่มีลวดลาย ไม่รัดรูป เนื้อผ้าหนาพอสมควร ผ้าหน้า

ตลอดติดกระดุมโลหะ ๕ เม็ด ตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษา ให้ใส่ชายเสื้อไว้ในกระโปรง

(ข) กระโปรงสีดำหรือสีกรมท่า ยาวคลุมเข่า แบบสุภาพเรียบร้อย ผ้าไม่มีลวดลาย

ไม่มีมัน ไม่โปร่งบาง

(ค) เข็มขัดหนังสีดำ ขนาดกว้าง ๓ เซนติเมตร หัวเข็มขัดตราสัญลักษณ์สถานศึกษา

(ง) ป้ายชื่อ นามสกุล ประดับที่อกเสื้อด้านซ้ายหรือตามที่สถานศึกษากำหนด

(จ) เข็มเครื่องหมายตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษาประดับอกเสื้อด้านขวา

(ฉ) รองเท้าหนังสีดำหุ้มส้น ส้นสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ อาจใส่

รองเท้าผ้าใบสีขาวแบบสุภาพหรือรองเท้าหนังหุ้มส้นสีขาว ส้นสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว และสวมถุงเท้าสีขาว

(๓) การแต่งกายนักศึกษาหญิงแบบมีผ้าคลุมศีรษะ

(ก) เสื้อเชิ้ตแขนยาวสีขาว ปลายแขนจีบ ผ้าไม่มีลวดลาย กระดุมโลหะ ๕ เม็ด
ตราสัญลักษณ์ของวิทยาลัย ใส่ชายเสื้อไว้ในกระโปรง

(ข) กระโปรงสีดำหรือสีกรมท่า ยาวคลุมตามตุ่ม ไม่ผ่า ใช้ซิปลหลังผ้าไม่มีลวดลาย ไม่มัน
ไม่โปร่งบาง

(ค) ผ้ายคลุมศีรษะสีขาวไม่มีลวดลาย ปลายผ้าแหลม ด้านหน้า คลุมอกประมาณกระดุม
เม็ดที่ ๓

(ง) เข็มขัดสีดำขนาดกว้าง ๓ เซ็นติเมตร หัวเข็มขัดตราสัญลักษณ์ของสถานศึกษา

(จ) เข็มเครื่องหมายสัญลักษณ์ของสถานศึกษาประดับที่ผ้ายคลุมศีรษะด้านขวา
บริเวณหน้าอก

(ฉ) ป้ายชื่อ – สกุล ระดับที่ผ้ายคลุมศีรษะด้านซ้าย บริเวณหน้าอก

(ช) รองเท้าสีดำหุ้มส้น ส้นสูงไม่เกิน ๒ นิ้ว

ข้อ ๔๒ เครื่องแบบในการปฏิบัติงานให้ใช้ตามที่สถานศึกษากำหนด ดังรูปแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๔๓ ให้สถานศึกษากำหนดการแต่งกายของนักศึกษาในวาระอื่น ๆ ได้ตามความเหมาะสม เช่น
ชุดพิธีการ ได้แก่ ชุดฟ้าขาว ถูกรองขาว (หญิง) ชุดปฏิบัติงาน (ชาย) ชุดนักศึกษาและหรือ สวมสูทสากลสี
ดำหรือกรมท่า

ข้อ ๔๔ การแต่งกายในวันรับประกาศนียบัตร ให้เป็นไปตามที่สถาบันพระบรมราชชนกกำหนด
และหรือการแต่งกายในวันรับปริญญาบัตร ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาที่
สมทบหรือร่วมผลิต

(๑) การแต่งกายของผู้สำเร็จการศึกษาหญิง

(ก) หลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต แต่งเครื่องแบบพยาบาลที่ใช้ในพิธีการ (ชุดสีขาว
คอปกกนกแขนยาว ปกเสื้อด้านซ้ายติดเข็มเครื่องหมายของกระทรวงสาธารณสุข ถูกรองยาวสีขาว รองเท้า
หนังสีขาวหุ้มส้นแบบเรียบ) สวมเครปด้านนอกสีกรมท่า ด้านในสีแดง ติดดอกแคทริยาบริเวณหน้าบ่าขวา

(ข) หลักสูตรอื่น ๆ แต่งเครื่องแบบปกติขาว ไม่ต้องประดับเครื่องหมายยศ รองเท้าสีดำหุ้ม
ส้น สวมถูกรองยาวสีเนื้อ

(๒) การแต่งกายของผู้สำเร็จการศึกษาชาย แต่งเครื่องแบบปกติขาว ไม่ต้องประดับเครื่องหมาย
ยศรองเท้าหนังสีดำหุ้มส้น ถูกรองเท้าสีดำ

สถานศึกษาที่เป็นสถาบันสมทบหรือร่วมผลิตการแต่งกายให้เป็นไปตามระเบียบของ
สถานศึกษาหรือสถาบัน

หมวด ๘

การลาและการให้พักการศึกษา

ข้อ ๔๕ การลาป่วย ลากิจ ให้ปฏิบัติดังนี้

(๑) นักศึกษาลากิจ ลาป่วยได้ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนแต่ละวิชา

(๒) นักศึกษาต้องยื่นใบลาต่อผู้ดูแลนักศึกษา หรือผู้ควบคุมการฝึกปฏิบัติงาน และเสนอต่อ

ผู้มีอำนาจให้ลา

(๓) ในกรณีที่ลากิจ นักศึกษาจะต้องได้รับอนุญาต และลงชื่อรับทราบการอนุญาตให้ลา

(๔) การลาป่วยตั้งแต่ ๓ วัน ขึ้นไปต้องมีใบรับรองแพทย์

ข้อ ๔๖ ผู้มีอำนาจอนุญาตให้นักศึกษาลาป่วย และลากิจได้ ดังนี้

(๑) กรณีศึกษาภาคทฤษฎีและภาคทดลอง

(ก) รองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่าหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อนุญาตให้ลาได้ครั้งละไม่เกิน ๓ วัน

(ข) ผู้อำนวยการสถานศึกษาให้ลาได้นอกเหนือจาก (ก) แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(ค) ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก อนุญาตให้นักศึกษาลาได้เฉพาะ การลาที่เกินอำนาจของผู้อำนวยการสถานศึกษาได้ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา ถ้าเกินจากนี้ให้เสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขอนุมัติ

(๒) กรณีศึกษาภาคปฏิบัติ

(ก) ผู้อำนวยการโรงพยาบาล หรือหัวหน้าหน่วยงานต่างๆ ที่รับฝึกปฏิบัติงาน หรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าฝ่ายหรือเทียบเท่า หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย อนุญาตให้ลาได้ครั้งละไม่เกิน ๓ วัน

(ข) ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุญาตให้ลาได้นอกเหนือจาก (ก) แต่ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(ค) ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก อนุญาตให้นักศึกษาลาได้เฉพาะการลาที่เกินอำนาจของผู้อำนวยการวิทยาลัยได้ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา ถ้าเกินจากนี้ให้เสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขอนุมัติ

ข้อ ๔๗ การลาพักการศึกษากระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ถูกเกณฑ์หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

(๒) ได้รับทุนแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างประเทศ หรือทุนอื่นใด ซึ่งสถานศึกษาเห็นสมควรสนับสนุน

(๓) เจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานเกินร้อยละ ๒๐ ของเวลาเรียนทั้งหมด แต่ไม่เกิน ๑ปีการศึกษา โดยมีใบรับรองแพทย์

(๔) มีเหตุจำเป็นส่วนตัวขอลาพักการศึกษาได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา

(๕) การลาพักการศึกษาตามข้อ (๑) นักศึกษาต้องยื่นคำร้องต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา ภายใน ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่มิเหตุจำเป็นต้องลาพักการศึกษา

(๖) การลาพักการศึกษาตามข้อ ๔๗ (๒) (๓) และ (๔) ให้ปฏิบัติตามข้อ ๔๕ และ ๔๖

(๗) ในกรณีที่นักศึกษามีเหตุจำเป็นต้องลาพักการศึกษาเกินกว่า ๑ ภาคการศึกษาแต่ไม่ติดต่อกันให้ยื่นคำร้องขอพักการศึกษาใหม่ตามวิธีในข้อ (๕)

(๘) ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษาให้นับเวลาที่ลาพักอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุญาตตามข้อ (๑) หรือ (๒)

(๙) นักศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้ลาพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาจะต้องยื่นคำร้อง ขอลับเข้าศึกษาต่อผู้อำนวยการสถานศึกษาก่อนกำหนดและชำระค่าใช้จ่ายในการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์หรือตามสถานศึกษากำหนด

ข้อ ๔๘ ผู้มีอำนาจอนุญาตให้นักศึกษาลาพักการศึกษาได้ ดังนี้

(๑) ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุญาตให้ลาได้ไม่เกิน ๑ ปีการศึกษา

(๒) ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนกอนุญาตให้ลาได้เฉพาะการลาที่เกินอำนาจของผู้บริหารได้ไม่เกิน ๒ ปีการศึกษา ถ้าเกินจากนี้ให้เสนอปลัดกระทรวงสาธารณสุขอนุมัติ

ข้อ ๔๙ การให้พักการศึกษา จะกระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) ตั้งครรภ์ หรือคลอดบุตร ให้ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติให้พักการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่คณะกรรมการบริหารสถานศึกษาเห็นชอบ

(๒) กระทบความผิดทางวินัย และได้รับโทษให้พักการศึกษาให้ปฏิบัติตามข้อ ๒๕

ข้อ ๕๐ การลาออกให้ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ให้นักศึกษายื่นใบลาออกต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา โดยความยินยอมของบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ยกเว้นในกรณีที่เป็นข้าราชการลาศึกษาต่อ ไม่ต้องให้บิดา มารดา หรือผู้ปกครองให้ความยินยอมก็ได้

(๒) ผู้อำนวยการสถานศึกษามีอำนาจในการอนุมัติให้นักศึกษาลาออก และให้มีผลนับตั้งแต่วันที่ผู้อำนวยการสถานศึกษาอนุมัติให้ลาออก

หมวด ๙

การอยู่ในหอพักของวิทยาลัย

ข้อ ๕๑ หลักเกณฑ์การพิจารณานักศึกษาเข้าพักในหอพักของวิทยาลัย

- (๑) เป็นนักศึกษาของสถานศึกษา
- (๒) นักศึกษาที่มีความประพฤติดี
- (๓) หลักเกณฑ์ที่นอกเหนือจาก (๑) หรือ (๒) ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหาร

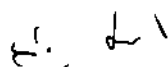
สถานศึกษา

ข้อ ๕๒ การอยู่ในหอพักของนักศึกษาต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับหอพักตามที่สถาบันพระบรมราชชนกกำหนด

ข้อ ๕๓ ผู้อำนวยการวิทยาลัยโดยคำแนะนำของคณะกรรมการบริหารสถานศึกษามีอำนาจออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือแนวทางปฏิบัติในเรื่องต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับนโยบาย กฎหมาย และระเบียบแบบแผนของทางราชการโดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ข้อ ๕๔ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือหลักเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนดตามระเบียบสถาบันพระบรมราชชนก ว่าด้วยการจัดการศึกษาในสังกัด พ.ศ. ๒๕๕๒ (ฉบับปรับปรุง) ให้ยังใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ ไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายรุ่งฤทัย มวลประสิทธิ์พร)

ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก